

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XII. De suavißima Vulnerum Salvatoris contemplatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Nam altissimus Imperator accepit servitutem abraham, ut sublimaremur in gloriam: iustissimus Iudeus subiit re strum paenitissimum, ut justificaremur a culpa: opulentissima Dominus subiit egestatem extre-
mam, ut locupletaremur in copia.

Quinto, Infernus horribilis nobis manifestatus est per Crucem, locus utiq; plenus omni egestate & penuria, vilitate & ignominia, & omni calamitate & miseria. Vnde si necesse fuit hac Christum pati propter peccati deletionem, multo certius oportet hac pati damnum propter iustam meritorum suorum retritionem.

Sexto, Manifestata est nobis per Crucem virtus laudabilis, quantum feliciter sit pretiosa, speciosa, & fructuosa. Verè pretiosa, quia potius voluit Christus vitam corporalem perdere, quam virtuti contrarie: verè speciosa, quia in ipsis contumelias relixerat: & verè fructuosa, quia unus actus perfecta virtutis, infernum spoliavit, cælum aperuit, & perdita restaravit.

Septimo, Manifestatus est nobis per Crucem reatus culpabilis, quantum sit detestabilis, cum ad sui remissionem indigat tam magno prelio, grandi piaculo, & tam difficili medicamento. Ecce igitur habes, quomodo in Crux omnia manifestantur, si bene ad hanc septem reducantur; omnia enim ad hanc septem reducuntur. Vnde ipsa Crux verè beatissima est clavis, portas, via, & splendor veritatis. Hæc Bonaventura,

CAPUT XII.

De suauissima Vulnerum Salvatorie con- templatione.

REQUIES turissima ac dulcissima simul in Vulneribus Christi ac ejus visceribus, p̄is patet contemplatoribus. De quibus sanctus Bernardus scribens Serm. 62. in Cantico, postquam de sublimiori Divinitatis contemplatione egerat, ad Vulnerum Christi contemplationem descendens ita inquit: Sic utne hoc quidem posibile sit, huic sanè proponet IESV M., & hunc crucifixum, ut & ipse absque suo labore habiteret in foraminibus petra, in quibus non laboravit. Nec verendum quid patiatur repulsam, qui & vocatur irret. Ingredere, inquit, in petram, abscondere in fossa humo a facie timoris Domini, & à gloria maiestatis ejus. Infirmus adiuc & inertis anima, (qui juxta quod in Evangelio quidam de semetipso confitetur, fodere non valet, mendicare erubescit,) fossa ostenditur humus ubi latet, donec convalescat & proficiat, ut possit & ipsa per se sibi cavare foramina in petra, per quæ iurat ad interiora Verbi, animi utique vigore & puritate. Hec ille.

Pleniū verò Hugo de S. Victore de anima lib. 4. cap. 10., hanc Vulnerum Christi contemplationem devotè describit dicens: Tuta & firmarequies est in firmis & peccatoribus in Vulneribus Salvatoris. Securus illuc habito; patienti mihi viscer a per Vulnera. Quidquid ex me mihi defessus, usq; iurpo mihi ex visceribus Domini mei; quoniam misericordia affluens, nec defens foramina per quæ effluant. Per foramina corporis patet mibi arcana coram, patet

magnum pietatis sacramentum, patent viscera misericordia Dei nostri, in quibus visitavit nos Omnes ex alto: Lucas. Vulnera Christi IESV plena sunt misericordia, plena pietatis, plena dulcedine & charitate. Foderunt manus ejus & pedes, & latu lante foraverunt: Psal. 21. Per haec rinas fecerunt mihi sustentare quoniam suavis est Dominus meus: quoniam revera suavis ac mira, & multa misericordia omnibus invocantibus eum in veritate, Psal. 33. omnibus inquirentibus, & maximè diligentibus.

Copiosa redemptio data est nobis in Vulneribus laetitia, Salvatoris nostri. Magna multitudine dulcedinis, byzantina gratia plenitudo, & perfectio virtutum. Cum me patitur ita quod aliquis turpis cogitatio, recurvo ad vulnera Christi, cu' ac invito me premat caro mea, resurgo recordacione universitatis tenuissimi mei. Cum diabolus parat infidias mihi, fugi nubes ad viscera Domini mei, & recedit a me. Si ideo dilecta libidinis moveat membra mea, recordatione Vulnera cui rum Filii Dei extinguitur. In omnibus adversitatibus nebus non inventam efficax remedium, quod Vulnera voluntatis Christi. In illis dormio securus, & requiesco interdupliciter. Christus mortuus est pro nobis. Nihil tamquam illi, ad mortem, quod morte Christi nobis non solvatur. Tastas mea est in morte Domini mei: mors eius meritorum meum, refugium meum, salu, vita, & resurrectio mea.

Et paulo post: Non possum tertiari multitudine peccatorum, si mors Domini in mentem venerit; quoniam peccata mea illum vincere non possum. Clavis & lancea clamant mihi, quod vere recordatum sum Christo, si eum amavero. Longinus aperuit mihi latu Christi Lancea, & ego intravi, & ibi requiesco secundum. Qui timet, amerit quoniam perfecta charitatis mitit timorem, 1. Ioan. 4. Nullum tam patet esse & tam efficax contra ardorem libidinis medicamentum, quam mors Redemptoris mei. Extenda brachia sua in cruce, & expandit manus suam in cruce, paratus in amplexus peccatorum. Inter brachia Salvatoris mei & vivere volo, & mori cupio. sic Hugo.

Sanctus Bonaventura Tomo 2. in Stimulo amoris cap. 3. breviter hujus contemplationis dulcedinem expressit dicens: Secundum est ut nitara, quantam pores, Christo compati pro te passo. Vbi nimis & semper ejus passionem, & mortem sibi crudelissimam & panosam, sed nobis necessariam & dulcissimam, debes in corde tuo assida meditatione pensare. Nisi enim sibi compatiendo noveritis nos compati, secum non poterimus jucundari. Si autem bene eam Passionem fueris meditatus, & multum intraveris latu ejus, certe pervenies ad cor ejus. O felix cor, quod dulcis cordis Christi dulciter colligatur! cuja lava sanguini capite ejus, & dextera amplexatur! Religere tunc regnos suis cum sponsa in cubiculo requiescit. Sed oblecta in vita, ò anima, mihi nora dulcedinem quam tu sentis, rabi quiesce, mibi delicias quibus cum sponsa tuo Christi Cœli affluui, non occultes. Sed ut bene video, me non audi, quia cor tuum absorpsum est nimio pro dulcore: ita tui interpreti existentiis in carcere es oblitus. Ceterum enim te sic amaretate nimia esse raptam, ut jam non sit tibi vox penitus negue sensus. Quicquid autem ad contemplationis quietem & dulcedinem nisi per Christi latratis osfium voluerit introire, sarem se reges & latronem. sic Bonaventura.

DE-

Specul
apilli-
m
Dec
conce
plani
elani
boni